

βολίαν παρατηρήσεις, τοῦτο ἤθελαν ἀποτελέσει μακράν πραγματείαν καὶ ἐπιφυλάσσομαι εἰς ἄλλην περίστασιν νὰ ὁμιλήσω ἐκτενέστερον.

Ἦδη ποιῶμαι λόγον περὶ τοῦ περιέργου φαινομένου, τὸ ὅποιον παρουσιάζει τὸ φωσφοροῦχον Εὐφόρβιον (*Euphorbia phosforea*) τῆς Βρασιλίας.

Τὸ φυτόν τοῦτο, ὅταν ἐκκοπῇ ἢ πληγωθῇ, ἐκρέει γαλακτώδη λευκὸν χυμὸν, πικρὸν καὶ δηλητηριώδη. Ἐὰν τὸ γάλα τοῦτο ἐλαφρῶς θερμανθῇ καὶ παρατηρηθῇ ἐν τῷ σκότει, φαίνεται λάμπον καὶ φωσφορίζον, ἐὰν δὲ ἰσχυρῶς ταραχθῇ, αὐξάνει ὁ φωσφορισμὸς καὶ φαίνεται ὡς ταχεῖς ἄργυρος.

Ἡ Βασίλισσα τῆς νυκτὸς (*Cereus meticalus*), ἡ *Koëninigin der Nacht* τῶν Γερμανῶν, εἶνε φυτόν σαρκῶδες ὅμοιον μὲ τοὺς κοινούς Κάκτους, καὶ φύεται ἐπὶ τῶν ὄροπεδίων τοῦ Μεξικοῦ, ἀνοίγει δὲ τὰ θαυμάσια αὐτῆς ἄνθη μόνον τὴν νύκτα. Τὰ ἄνθη ταῦτα λευκοῦ καθαροῦ χρώματος, ἐκτὸς τοῦ κέντρου αὐτῶν, ὅπερ εἶνε κίτρινον, διαχύνουσι, κατὰ τὰς αἰθρίους καὶ σκοτεινάς νύκτας ἐκείνων τῶν ἐρήμων, ζωηρὸν φῶς, τὸ ὅποιον εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρόν, ὥστε δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ.

Αὐτὸ τὸ φυτικὸν θαῦμα, τοῦ ὁποίου ὁ Kerner (*Pflanzenleben* p. 601 p. 1 Lipsia, 1887) ἔδωκε λαμπράν εἰκόνα, συναρπάζει τὸ πνεῦμα τῶν περιηγητῶν, οἵτινες τὸ βλέπουσι κατὰ πρώτην φοράν καὶ προξενεῖ βαθεῖαν συγκίνησιν.

Ταῦτα δὲν εἶνε τὰ μόνα, ἅτινα παρατηρήθησαν σχετικῶς μὲ τὸν φωσφορισμόν. Καὶ ἄλλα μᾶλλον ἐνδιαφέροντα καὶ θαυμάσια εἶνε γνωστά εἰς τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν καὶ δικαιολογοῦσι τὸν θαυμασμόν, τὸν ὅποιον τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐγείρει εἰς τὸν δύσπιστον παρατηρητὴν ἱστάμενον πρὸ ἐνὸς φυτοῦ ἱκανοῦ αὐτομάτως παράγοντος φωτός.

(Ἐκ μεταφράσεως).

Π. Στ. Βαλσαμάκης.

ΑΚΡΙΒΗΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΠΟΛΕΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν πόλεων τῶν ἄλλοτε ἐν τῇ Νέᾳ Πιερίᾳ πρὸς Β. καὶ Ν. τοῦ ὄρους Παγγαίου κειμένων ἦσαν μέχρι πρό τινος, τινὲς μὲν ὅλως ἄγνωστοι, τινὲς δὲ κακῶς τοποθετημέναι. Περὶ τούτων εἶχμεν γράψαι πρὸ ἑξ ἐτῶν ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει

ἐκδιδομένη Ἐφημερίδι «Ἐπιθεώρησις» (ἤδη δὲ «Νέα Ἐπιθεώρησις» νομίζω). Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ τινες ἀκόμη Μεσαιωνικαὶ πόλεις, ὧν ἡ θέσις ἐντελῶς ἀγνοεῖται, ἢ εἰσιν ἐσφαλμένως τοποθετημένοι. Τοιαῦται εἰσὶ:

1. Τρέμουλα.

Ἡ Βυζαντινὴ αὕτη πόλις, ἥς νομίζω, ἡ θέσις εἶνε ὅλως ἀγνωστος, ἔκειτο μεταξὺ τοῦ λιμένος τῆς Ἐλευθερουπόλεως (Λευθεραὶ) καὶ τοῦ Ρωστικοῦ Ταρσανᾶ, ἐπινείου τοῦ Νουζλα, καθ' ὃ μέρος ἔκειτο ἄλλοτε ἡ Οἰούμη. Φέρει δὲ ἡ θέσις αὕτη τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη.

2. Μουσινόπολις.

Ταύτην τινὲς τῶν ἡμετέρων τοποθετοῦσιν ἐν Μποσιανῷ τσιφλικίῳ (Νοτ.) τῆς Δράμας, ἄλλοι δὲ πλησίον τῆς Γιουμουρτζίνας, ἢ Γεμουλτζίνας· καὶ ὅμως ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῆς κατέχει ἡ σημερινὴ κώμη Μεσορώπη καὶ Μουσουρώπη, παρὰ τινων προφερομένη, παρὰ δὲ τῶν γερόντων τοῦ τόπου καὶ τῶν πέριξ, *Μοσυρόπολι* καὶ *Μισυρόπολι* καλουμένη, ἣτις κεῖται τρεῖς ὥρας περίπου μακρὰν τοῦ Πραβίου ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τῆς Ν. πλευρᾶς τοῦ Παγγαίου ὄρους.

Ἐν τῇ νέᾳ Πιερίᾳ.

3. Δημητρέτση.

Τὸ μικρὸν τοῦτο χωρίον, ὅπου τῷ 1185 Νοεμβρίῳ μηνί, ὁ Ἀλέξιος Βρανᾶς ὁ στρατηγὸς τῆς Βυζαντ. Αυτοκρατορίας κατέστρεψε τοὺς Νορμανοὺς, ἡμαρτημένως ὅλως τοποθετεῖται παρὰ τὸ χωρίον Καραγιάννη, ἐν ᾧ ἔκειτο, καὶ σήμερον ἀκόμη κεῖται, πολὺ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω θέσεως, ὀλίγας ὥρας νοτιο-δυτικῶς (ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς) τῆς παρὰ τὰς Σέρρας γεφύρας τοῦ Στρυμῶνος ποταμοῦ, φέρον καὶ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ ὄνομα Δημητρέτση, καὶ ἀνῆκόν τινα τῶν ἐν Σέρραις ὁμογενῶν.

4. Βρανόκαστρον καὶ Βρενόκαστρον.

Τὸ φρούριον τοῦτο, τοῦ ὁποίου εἰρεῖπια ἀρκετὰ σώζονται ἤδη πλησίον τῆς νῦν κώμης Παλαιοχώρι ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ ὄρους Παγγαίου καὶ δύο ὥρας μακρὰν τοῦ Πραβίου ἀπέχον, ὠνομάσθη *Βρανόκαστρον* οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἑβρενὸς στρατηγοῦ τοῦ Σουλτάνου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ρηθέντος στρατηγοῦ Βρανᾶ, ὅστις μετὰ τὴν κατὰ τῶν Νορμανῶν νίκην του ἀνήγειρε πρὸς ἄλλοις τισὶ καὶ αὐτό, ὅπως παρακωλύη τὰς κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ κινήσεις ἐπιδρομὰς.

5. Δρυάνοδον καὶ Δράνοδα.

Τὸ μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Πραβίου, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Παγγαίου ὄρους

κείμενον μικρὸν χωρίον *Δρυάνοβον* παρὰ τῶν πολλῶν καὶ *Δράνοβα* παρὰ τῶν ἐντοπίων καλούμενον, δὲν εἶνε Σλαυικόν ἢ Βουλγαρικόν, ὡς τὸ θέλουσιν τινες, ἀλλ' εἶνε Ἑλληνικόν, ἐλληνικώτατον, κατοικούμενον πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφ' ἐλλήνων χριστιανῶν, νῦν δὲ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ ὀθωμανῶν. Ἡ λέξις *Δρυάνοβον* εἶνε σύνθετος ἐκ τοῦ *δρυς* καὶ *ἄνοβα* = ἄνω τῶν δρυῶν, ἄνω τοῦ δάσους· καὶ τοιουτοτρόπως καὶ σήμερον εὐρίσκεται. Ἄνοβα δὲ καὶ κάτωβα παρὰ τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ μερῶν σημαίνει τὸ ἄνω καὶ κάτω.

6. Σύμβολον καὶ Νεάπολις.

Ἡ πόλις Σύμβολον (ἐκ τοῦ ὅρου Συμβόλου ὀνομασθεῖσα) ἔκειτο ἀπέναντι καὶ πλησιέστατα τῆς Καλαμίτσας, μικροῦ κτήματος τοῦ ἐν Καβάλλᾳ κ. Ὁφφμαν, πρὸς δυσμὰς τῆς Καβάλλας, ὅπου φαίνονται ἀρχαίας πόλεως ἐρείπια.

Τῆς δὲ ὑπὸ τινῶν ἐκεῖσε τοποθετουμένης *Νεαπόλεως* τὴν θέσιν κατέχει ἡ νῦν *Καβάλλα*, ὡς ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ θέλομεν ἀποδείξει.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τρεῖς σχεδὸν ὥρας μακράν καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς κωμοπόλεως Πραβίου ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ ὅρου Παγγαίου, κεῖται ἡ κώμη Μισθιάνια, κατοικουμένη ὑπὸ ἀναμίχτου πληθυσμοῦ χριστιανῶν τε καὶ ὀθωμανῶν. Πρὸς νότον τῆς κώμης ταύτης καὶ εἰς ἀπόστασιν πέντε λεπτ. τῆς ὥρας ὑπάρχει λόφος τις Κουλέ ἢ Καλὲ ὀνομαζόμενος, περιτετειχισμένος ὑπὸ ἐρειπίων πελασγικῶν τειχῶν. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ πρὸ τινῶν ἐτῶν εἶχομεν τοποθετήσει τὸ τεῖχος Πέργαμος, ὑπ' αὐτὰ τὰ τεῖχη τοῦ ὁποίου ἄλλοτε, καθ' Ἡρόδοτον, διῆλθεν ὁ Ξέρξης ἐκστρατεύων κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πέριξ δὲ τοῦ λόφου τούτου ἀπὸ πέρυσι παρεχώρησε τοῖς κατοίκοις ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις πρὸς φύτευσιν ἀμπέλων. Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς λοιπὸν κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἀνεκαλύφθησαν πλείστοι τάφοι ἀρχαῖοι, ἐν οἷς ἐνυπῆρχον ἀγγεῖα πήλινα καλῆς τέχνης καὶ νομίσματα χάλκινα, ὀλίγα δὲ ἀργυρᾶ, ἴσως δὲ καὶ χρυσᾶ, πρὸς δὲ καὶ κοσμήματα γυναικεῖα. Μεταξὺ δὲ τούτων ἐπὶ ἐπιθυμῶν πλακῶν εὐρέθησαν καὶ αἱ ἀκόλουθοι ἐπιγραφαί, ἃς δημοσιεύομεν ἀφίνοντες τοῖς ἀρμοδίοις τὴν τε συμπλήρωσιν καὶ ἐρμηνείαν αὐτῶν.

1

ΕΝΘΑΠΟΛΥΤΑΜΩΝΚΕΙΜΑΙΝΕΚΥΣ
 ..ΑΛΑΠΡΙΝΗΛΙΚΙΑΣΕΝΑΕΙΔΑΟΔΟΜΟΙΣ
 ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΕΤΙΝΑΠΟΠΑΤΡΟΣ.....Α
 ΣΓΙ.....Ν
 ΕΝΘΑΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΣΚΕΙΜΑΔΕΟΥΑ
 ΛΙΠΟΜ.....ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΝΔΕΤΕΑΔΕΛ
 ΦΟΝ
 ΛΥ.....ΘΕΣΙΤΡΥ...

Σύγκαιται ἀπὸ ὀκτὼ σειρᾶς γραμμάτων· τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων πρὸς μὲν εἶνε 0,02 μέτρου, πρὸς δὲ ὀλιγώτερον· τὰ γράμματά εἰσι μᾶλλον πεπλατυσμένα. Εἰς τὴν τετάρτην σειρὰν λείπousι πέντε ἢ ἕξ γράμματα· εἰς τὴν ἕκτην φαίνονται ἐλλείποντα πέντε γράμματα, καὶ εἰς τὴν ὀγδόην ἐννέα τοιαῦτα.

2

ΝΟC
 ΚΑ
 ΙΠΥΡΩΛΛ
 ΕΤΩ

Ἡ πλάξ εἶνε ἱκρωτηριασμένη· ὕψος γραμμάτων 0,02 μέτρου. Εὐρίσκεται ἤδη ἐν τῇ εἰκίᾳ Κρουστάλη ἐν Μεσθιάνα.

3

ΤΟΥC
 ΑΠΕΜΕ
 ΓΟΜΗ
 ΕΖCΤ

Ὑψος γραμμάτων ὅσον 0,02 μέτρ. περίπου· τὸ τῆς τρίτης σειρᾶς γράμμα φαίνεται καὶ ὡς μ καὶ ὡς δύο λ.

4

Μ·ΒΑΙΒΙΟΣΟΥΑ
 ΛΗΣΕΤΩΝΒΜΘ

Ὑψος γραμμάτων 0,03.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1892.

Ἰωάννης Δ. Ἀφθονίδης
 Ἰατρός.